

## Havnarfólk! „Smáfólk“ í Havn!

Farið á val og stemmið uppá javnaðarmannalista! *Tað eru menn sum eru tykkara menn og vilja virka fyrri tykkum, fyrri Havnarbý. Minnist til hvørji tit eru og hvørji tey eru, sum eru von at seta teir listar upp, sum geva fleirtalið í okkara býráði.*

*Hvør er tað, sum er tann stóra mongdin í býi okkara?*

*Er tað ikki tit, sum slita fyrri at vinna tað dagliga breyð?*

*Er tað ikki tit, sum lata tykkara súrt vunnun oyr f skat? ein skattur sum mangan er svárur at skrava saman í rættan tíð.*

*Er tað ikki til tykkara bilarnir koma at heinta teir lutir, sum eru skrivaðir, tá teir vóru og pantaðu, av tí at hesin skattur ikki var goldin í rættari tíð?*

*Er tað kanska tit, sum eru fri av skatti, tí at tit hava stýrt so, at tit „ikk“ eru ment at lata skatte, tí at arbeiði tykkara ikki hevur givið „yvirskot“.*

*Er tað tit sum liva eitt lív í yvirfelli við veidslum, sum spyrjast, ferðum til inn- og útland?*

*Er tað tit, spyrji eg? Nei, tað eru ikki tit, tað er tí heldur ikki tit, sum skulu velja teir menn, sum verja tey, ið norast av smámannsins sveitta men ikki virða hann meir enn tað, tey trøðka undir fót á gotuni. —*

*Farið nú einuferð á val uttan at ganga eftir teim gomlu regl- ánum: samband ella sjálvstýri, men gangið eftir nýggjum regl- um: tey stóru, sum ongantíð fáa nógv, men, sum kráka, bara vilja skræða í seg, ímóti teim smáu, teim sum eingin hugsar um. Og so er tað væl gittin gata hvør tit eru at finna á valdeg- inum. —*

*Gamal Havnamaður.*

## Aftaná fólkatingsvalið.

Nú er valið yvirstaðið, og nú vita vit, hvussu stóran er her á landi. Kundu vit væntað tað annarleiðis, kundu vit væntað, at socialist-kandidaturin kundu fáa fleiri stemmur her, enn hann fekk? Maðurin var heilt ókendur av øllum, og socialisman er jú so nýggj. Nei, lat okkum vera glað við tað vit finga, og lat okkum so fara at arbeiða, gera eitt stilt, sakligt, upplýsandi ar- beði. „*Ongin upposing undan vali*“, átti at verið ein fost við- tøk á okkara stevnuskrá, tí øll upposing er av tí illa. Og verður tað enn syndað ímóti hesum, er tað tí at vit ikki einu eru kommir í rættlag. Lat okkum javnaðarmenn fara at menna okkum, menna okkara felag, so tað verður hugnaligt at koma saman til gaman og álvara, og vit á tann hátt læra hvør annan at kenna og hvør sær roynir at draga onnur við inn í felagið. —

Lat meg sum blaðstýrara siga eitt: Tað er kunngjørt øllum, at eg fegin vil verða einum og hvørjum til hjálpar, sum hevur nakað, hann vil hava fram, men eg eri ikki forur fyrri, og tað er ikki heldur mítt arbeiði at ganga byin árunnt og spyrja fólk, um tey ikki hava okkurt at skriva um, okkurt at finna at onkrum

fyrri. Komið til mín, tit vita hvør eg búgi, og tit finna navn mítt á húsunum.

## Listar til býarstýrisval.

### Liste A.

#### Til Byraadet:

1. Sofus D. Christiansen, Somd.
2. M. A. Jacobsen, Bibliothekar.
3. Wenzel Petersen, Smedem.
4. J. Christiansen, Navigationsl.
5. Johs. Simonsen, Entreprenør.
6. Marius Rein, Somand.
7. Joh. Mouritsen, Arbejdsfrmd.
8. Hans Dahl, Somand.

#### Til Ligningskommissionen:

1. Z. Sørensen, Lærer.
2. G. Mohr, Kontorist.
3. Chr. Jacobsen, Bodker.
4. Jacob Joensen, Skibssynsmd.
5. Niels Nielsen, Skibsfører.
6. Johs. Stefanson, Tømrer.
7. Niels Mortensen, Tømrer.

#### Revisor:

Jørgen Fr. Jacobsen, Købmand.

### Liste B.

#### Til Byraadet:

1. Johs. O. Joensen, Byraadsfrmd.
2. P. Nielsen, Redaktor.
3. O. Brechmann, Politibetjent.
4. Jens Poulsen, Smedemester.
5. C. Bærentsen, Købmand.
6. Poul J. Poulsen, Arbejdsmd.
7. Jac. Vilhelmsen, Arbejdsmd.
8. Kl. Klementsén, Repræsentant.
9. Peter Poulsen, Søjldæder.

#### Til Ligningskommissionen:

1. Hans J. Jacobsen, Fuldmægt.
2. Oluf Nielsen, Typograf.
3. Carl Jensen, Mejerist.
4. Julian Hansen, Maler.
5. C. F. Hansen, Fuldmægtlig.

#### Revisor:

Hans Olaf Hansen.

### Liste C.

#### Til Byraadet:

1. Jac. M. Mouritsen Købmand.
2. Hans M. Jacobsen, Redaktor.
3. Rubek Rubeksen, Skibsfører.
4. Carl V. Fosaa, Bagermester.
5. J. H. Rubeksen, Arbejdsmand.
6. M. Samuelsen, Stenarbejder.
7. Sigurd Jensen, Motorpasser.
8. Chr. M. Olsen, Arbejdsformd.
9. Johannes Krog, Arbejdsfrmd.

#### Til Ligningskommision:

1. Hans M. Jacobsen, Redaktor.
2. Trond Hansen, Købmand.
3. M. Samuelsen, Stenarbejder.
4. Poul K. Mouritsen, Typograf.
5. Hjalmar Kragesteén, Somand.
6. Johan Lava Olsen, Lærer.

#### Revisor:

Trond Hansen, Købmand.

### Liste D.

#### Til Byraadet:

1. P. Johs. Hansen, Jordbruger.
2. Ole J. Christiansen, Vognmand.
3. Johan Edv. Smith, Tømrer.
4. Knud Ellingsgaard, Skibsfører.

## Javnaðarmenn!

### Setið krossin við lista C.

Har eru menn, sum vilja virka fyrri tykkum, og einki hava til sín sjálvs.

|   |   |
|---|---|
| A |   |
| B |   |
| C | X |
| D |   |

## Býarstýris-valið.

Nú stendur býarstýrisval fyrri durum, og tað kundu verið sera hóskaði at farið at sungið fyrri hesum nú farandi býarstýri: »Kom Hjerte tag dit Regnebræt . . . « Og vit hugsa okkum, at mangur maður í hesum døgum sigur fyrri seg sjálvan, at nú munnu vit fara at skræða skinnið av hesum stýri, tí menn eru altíð glaðir, tá *onkur annar enn teir sjálvir* fer í holt við hetta »rakkararbeiði« at fletta tað sjálvdeyða. Biðjur ein teir sjálvir gera tað og skriva við egnum navni undir, so kvíða teir seg við tað; tí *hetta, at leggja navn til sjálvur*, er altíð nakað, *fáur hevur hug til*. —

At sita í »*offentligum*« starvi er altíð ringt, tí hvussu fegin hann vil gera rætt og skjál, verður *ðráð* onkur, sum heldur seg hava liðið órætt. Og sikkurt og vist er tað, at mangur hevur liðið órætt á ein ella annan hátt. — Har ein fær, missir ein annar, tað er ein náttúrans lov, og hon er eisini galdandi í tí býpolitiska lívinum. — Tað er alment tos millum manna, og tað er vist tíverri eingin lygn, hvussu til er gingið í Havnar býarstýri í teim farnu árum, hvussu tað, at vera stýrislimur, hevur verið ein remandi kelda at oysa úr — og har er oyst!

Tað ljóður syndarligt, tá sagt verður, tá talað verður um hetta: »— ja *hann* kann, hugsa vit, eingin siga um, at hann hevur fingið nakað til sín sjálvs«. *Hetta er jú bart út sagt ræðuligt, at undantakið er hann, sum ikki hevur fingið sær nakað sjálvur*; altsó facit er, at fjöldin av býráðslimum hevur oyst úr keld- um. Ja, soleiðis er tósið millum manna. — Er hetta nú sann- heit, so er tíðin komin at reinka út og aldrin velja menn inn aftur, sum hava brúk fyrri at vinna sær nakað á nakran hátt av tí at hava við Havnar býarstýri at gera. —

Tað kann væl vera, at tað verður torført arbeiði at finna teir menn, men teir mugu finn- ast! Hvørki mugu teir hava at gongd til at vinna sær fastar ognir ella vinna sær rættindi í bó, haga ella við strond, soleiðis sum prógvast kann hevur verið gjørt. Ein limur av Havnar bý- arstýri má ikki á nakran hátt nýta sín sess har til at vinna sær inntøkur við almenn ar- beðið, hvørki sum leiðari ella almennur arbeiðari, tí alt al- ment arbeiði eigur at standa opið fyrri einum og hvørjum, sum hevur dugnaðskap og hug til tess. Teir arbeiði, sum verða tikin sum akkordarbeiði, standa sjálvsagt sum nakað fyrri seg, men rættast er, at ein »entre- prenør« letur so nógvur menn sum møguligt verða við, og helst Havnarmenn. — Skulu vit so vera á einum máli um, at í framtíðini er Havnar býráð ikki eitt stað, hvat menn sleppa sær inn fyrri at vinna eitt ella annað »job«, men at har bara er brúk fyrri monnum, sum virka fyrri býsins besta — og ongum øðrum. —

Havnarmenn! Latíð ikki orðið *javnaðarmaður* ræða tykkum, men vítið, hvat hann er. *Hann er ein maður, sum hevur sett sær fyrri at virka fyrri smá- mannsins besta*. Latíð ikki tey, sum higartil hava rátt fyrri borgum, fáa loyvi til framvegis at seta sínar menn inn, teir sum ikki eru tykkara vinir, sum ikki arbeiða fyrri tykkum, men sum arbeiða fyrri teimum, sum onga hjálp hava fyrri neyð- ini — ella fyrri sær sjálvum. — Gangið ikki á val uppá listar við stórfólki á odda, tað gagnar tykkum ikki, men gangið á val uppá javnaðarmannalista, tí har eru ikki menn sum hava nakað at vinna fyrri seg sjálvur, fyrri teirra egna persón. Latíð tað ongantíð aftur kunna sigast í okkara býi um nakran mann, sum situr í býarstýrinum, at hann situr har fyrri at fáa nakra vinning!

Farið á val mánadagin 19. december og setið krossin við lista, sum javnaðarmenn hava sett upp.

## Nýggjar inntøkur.

Gerið so væl harri blaðstýrari at loyva mær innivist fyrri eftir- fylgjandi reglum.

Sum flestum kunnugt stendur býráðsval fyrri durum, og nýggir menn skulu veljast til at sita fyrri býsins viðurskiptum tey komandi fyra ár. Vit vita fram- verri, at skattabyrðan er tung og torfør og oftast missjævt áløgd, og kundu tí teinkjast at vunnid okkum aðrar inntøkur enn beinleiðis skatt.

Sum er selur kommunan ljós og hevur góða vinning av tí. Verkið er — mær kunnugt — hálvavegna avdregið, og ljós- prisurin vil minka, so hvørt skuldin verður goldin.

Tað sum her hugast gjørt fyrri at lætta um skattabyrðina er, at vit Havnar kvinnur og menn seta limir inn í okkara býráð, ið vilja sokja ministerið um »approberinge« fyrri Havnar bý uppá einahandi við *kol, koks og eventuelt pinnabrenni*.

Hver kundu vit við góðum al- burði og teimum rættu monnum vunnid okkara býi einar 100.000 kr. um árið og tó selt koldi og koks við biligari enn nú. Kol- ið er biligt í Onglandi, og frakt- ingurin eru sera lágar, og tí er tann prisur, vit hava latið og lata meir enn dýrur. — Vit eiga góð, ónýtt pláss til slíkan handil, bæði við havnakaína, innast á Skálatrøð ella úti í Álakeri, og peningin, einar 40— 50.000 kr. til stovnan, kann ikki verða torført at reisa. —

Teir, ið nú hava kolhandilin í hondum, stúra vit ikki fyrri, teir hava so mangt annað í hond- um, sum gevur góðan vinning, so teir koma neyvan at liða neyð.

Hesum og mangum øðrum t. d. hvussu skatturin verður nýtt- ur — hvar tær 95.000 krónur- nar, sum »Dimmaleitling« skriv- aði um eru niðurlagdar í okk- ara bý í arbeiðislon og tilfari eru farnar var vert at frætt frá

Tað kundu verið at fleiri enn eg vildu sæð og hoyrt hvar hesin penningur er grivin.

Vit vita øll, at tann nú um- stríddi sambands- og sjálvstýris- politikkur einki hevur at gera í býráðinum, og at tað til býráðs- valg ikki nýstist at stilla upp eftir hesum reglum, men einans eftir socialum, og at vit mugu hava meun inn í býráðið, ið hava hug og ans fyrri býsins framgongd og fullu nyttu av tí hart vunna penningi, ið goldin verður í skatti. Alt arbeiði, verið tað jarnsmið, ror og vatn- veitingar ella annað, alt má verða útbúið til lagstjóðandi, so tað ikki kemur bara býráðs- limum ella teirra ávarandi til góðar. Tað dagliga tímalónsar- beði má verða javnlaga býtt millum dugandi arbeiðsmenn, og ikki, sum vænt, millum nakrar vissar menn, sum av einari ella aðrari persónligari orsak verða útvaldir.

Tá tykist mongum gátufort hvussu til gongur hjá býráðinum við pengunum, hvussu býráðið rullar við teimum yvirfyri sum- mum. Um tað er teir rættu menn, sum sita við teim stóru lónum, er mongum monnum ivingarsamt, og mangur heldur at dugandi menn kundu fingist fyrri eina lon, sum var heldur minni. —

Tað sum kundu verið spart á henda hátt og mangan annan, kundu verið nýtt til onnur end- má. Vita teir góðu býráðsmenn ikki, at vit liva í einari tíð, tá hvort oyra verður vent í hordini áðrenn tað verður goldið, og sjálvir siggja teir, hvussu torført tað er at fáa skattin goldnan. —

At tað er ótakksamt og tor- ført arbeiði at vera ólønur lim- ur í býráðinum, vita vit øll men teir, sum lata seg uppstillja, vita hvat teir gata inn til og mega roynd fyrri allar partar at fáa tað mest møguliga góða burtur úr teirra arbeiði til gagns fyrri tey, í Havn búgva.

Havn, tann 12.—11.—32.

Havnarmaður.

## Havnarmenn ænsið tykkum!

Millum mangt annað gongur tes her millum manna um ein lista til býarstýrisval, gjørdur av teim- um monnum, sum av bygd eru fluttir inn í byin. Hesin listi skal — sigist tað — verða eitt »mot- trekk« móti okkum innføddu Hav- narmonnum.

Er hetta satt, so hevur Feroy- ingurin vist eina siðu av sinum lindi, sum — hugsj eg — eingin hevur droymt um var til. Vit gom- lu Havnarmenn hava ofta hildið, at tað sá nakað legið út, at teir innflutta menn ofta voru tiknir fram um okkara egna í arbeiði av øllum slag, men hvat var at gera við tað! Tað var ikki longur siður í Havn at koyra innflutt fólk av bynum, tá tað leið út ímóti, at fimur ár voru farin; tað var ikki lagt teimum eitt strá í vegin, tey høvdu somu rættindi sum vit onnur á ein og hvønn hátt. —

Er hetta nú so, at ein soverðin listi er í umbúna, nýðist ein tí- verri at hugsa, at betri var, um hin gamli matin var brúktur. — Ein soverðin maður kann onga